

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 9C/56/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318204320
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:4318204320.6

Uznesenie

Okresný súd Levice, v spore žalobcu: Okresné stavebné bytové družstvo Levice, so sídlom Ku Bratke 3, 934 05 Levice, IČO: 00 171 590, zastúpeného: Mgr. Renátou Mészáros, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Leviciach, Nám. Hrdinov 7 - 8, 934 01 Levice, proti žalovanému: F. U., Z.. XX.XX.XXXX, B. P. XX, XXX XX Ž., zastúpeného JUDr. Tomášom Jamrichom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie vo Vrábľoch, Moravská 784/35, 952 01 Vrábľa, o zaplatenie 1.009,64 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie zastavuje.

II. Žalovanému sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 27,38 %.

III. Štátu sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 63,69 %.

IV. Štátu sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36,31 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 10.10.2007 (pôvodne vedenou pod sp. zn.: 6C/237/2007) domáhal voči žalovaným (pôvodne bola žalovanou aj F. U., Z.. XX.XX.XXXX) zaplatenia sumy 9.542,- Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 930,- Sk od 01.05.2007 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 534,- Sk od 16.06.2007 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.730,- Sk od 01.06.2007 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.116,- Sk od 01.07.2007 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.116,- Sk od 01.08.2007 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.116,- Sk od 01.09.2007 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že si žalovaní svoje povinnosti voči žalobcovi neplnili a úhrady za užívanie bytu neplatili od 01.05.2007 do 31.08.2007, v dôsledku čoho žalobca ku dňu 31.08.2008 eviduje na ich osobnom účte nedoplatok vo výške 9.542,- Sk, pričom nedoplatok na vyúčtovaní za rok 2006 predstavuje sumu 534,- Sk.

2. Žalobca na pojednávaní konanom dňa 30.10.2008 žiadal pripustiť zmenu žaloby tak, že žalovaní sú povinní zaplatiť sumu 18.059,- Sk spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 940,- Sk od 01.05.2007 do zaplatenia, zo sumy 1.730,- Sk od 01.06.2007 do zaplatenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.07.2007 do zaplatenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.08.2007 do zaplatenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.09.2007 do zaplatenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.10.2007 do zaplatenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.11.2007 do zaplatenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.12.2007 do zaplatenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.01.2008 do zaplatenia a zo sumy 576,- Sk od 16.06.2008 do zaplatenia. K uvedenému návrhu uviedol, že v roku 2007 odporcovia v 1. a 2. zaplatili úhrady za užívanie bytu v Ž., P. Č.. XX, Č.. B. X, len sumu 6000,- Sk. Žalobca započítal tieto platby na úhrady v mesiacoch január 2007, február 2007,

marec 2007, apríl 2007, resp. suma 940,- Sk zostáva ako nedoplatok za mesiac apríl 2007. Z tohto dôvodu potom už nežaluje sumu špecifikovanú v 2. odseku žaloby vo výške 534,- Sk s príslušenstvom. Žalobca však žaluje nedoplatky resp. zaplatenie nedoplatkov za úhrady za užívanie bytu za mesiace máj až august 2007 podľa písomnej žaloby a vo zvyšku sa odvoláva na vyúčtovanie nedoplatkov úhrad za užívanie bytu, ktoré sa vykonalo do konca mája 2008. Skutočné náklady, ktoré pripadli na byt č. 2 v spoluvlastníctve žalovaných 1. a 2. boli vo výške 24.058,- Sk. Rozdiel medzi touto sumou a skutočnými úhradou 6.000,- Sk je potom žalovaná suma 18.058,- Sk. Príslušenstvo pohľadávky vyplýva z povinnosti spoluvlastníkov uhrádzať úhrady za užívanie bytu mesiac vopred. Súd na tomto pojednávaní vyhlásil uznesenie, ktorým zmenu žaloby pripustil.

3. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 02.03.2009 (pôvodne vedenou pod sp. zn.: 9C/120/2009) domáhal voči žalovaným (pôvodne bola žalovaná aj F. U., Z.. XX.XX.XXXX) zaplatenia sumy 410,22 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 410,22 eura od 16.06.2006 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že v zmysle § 10 ods. 1 a 2 Zákona č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, boli žalovaní ako vlastníci bytu a nebytových priestorov v dome povinní v súlade so zmluvou o výkone správy prispievať na náklady spojené s prevádzkou, údržbou a opravami spoločných zariadení domu, príslušenstva, prípadne pozemku. Argumentoval, že sú ďalej povinní poukazovať preddavky na úhradu nákladov za poskytované plnenia a ďalšie služby vo výške určenej správcom ako aj v súlade so zmluvou o výkone správy platiť správcovi poplatok za výkon správy. Všetky uvedené platby sú vlastníci povinní uhrádzať mesačne vopred, tak ako im to bolo stanovené mesačnou kalkuláciou platnou v mesiaci 1/2005 a 2-12/2005 určenou správcom vo výške 1.262,- Sk a 1.480,- Sk mesačne. Žalovaní boli zároveň v zmysle čl. 2 bod 2 ods. 3 Zmluvy o výkone správy povinní uhradiť vyúčtovaním zistený nedoplatok na skutočných nákladoch za poskytované plnenie správcovi do 15 dní odo dňa doručenia vyúčtovania. Na základe vyúčtovania nákladov za plnenia poskytované s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2005 do 31.12.2005 zo dňa 22.05.2006, skutočné náklady predstavovali sumu 9.091,21 Sk a náklady fondu prevádzky, údržby a opráv sumu 8.967,- Sk, čo spolu predstavuje 18.058,21 Sk.

4. Okresný súd Levice uznesením sp. zn.: 9C/120/2009 - 114 zo dňa 21.02.2011 spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn.: 9C/120/2009 a sp. zn.: 6C/237/2007 s tým, že sa vec bude viesť pod sp. zn.: 6C/237/2007. Súd predmetným uznesením tiež konanie voči pôvodne žalovanej 2/ zastavil, keď žalovaná 2/ v priebehu konania zomrela a žalobca vzal voči nej žalobu späť so súhlasom pôvodne žalovaného 1/.

5. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom sp. zn.: 6C/237/2007 - 216 zo dňa 13.04.2012 tak, že konanie v časti zaplatenia sumy 603,02 eura zastavil, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 366,61 eura a vo zvyšku v sume 40,03 eura žalobu zamietol. Uvedené rozhodnutie vo výroku o zaplatení sumy 366,61 eura bolo uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 5Co/126/2012 - 257 zo dňa 19.06.2013 zrušené a vec bola vrátená v tejto časti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo veci zaplatenia sumy 366,61 eura rozhodol súd prvej inštancie opätovne rozsudkom sp. zn.: 6C/237/2007 - 368 zo dňa 18.03.2015 tak, že žalobu v časti o zaplatenie sumy 366,61 eura zamietol. Toto rozhodnutie súdu odvolací súd rozsudkom sp. zn.: 5Co/852/2015 - 431 zo dňa 28.10.2016 zmenil a žalovanému uložil povinnosť žalobcovi uhradiť sumu 366,61 eura. Žalovaný po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia podal na Najvyšší súd SR dovolanie, namietajúc predovšetkým porušenie práva na spravodlivý súdny proces. Najvyšší súd SR po preskúmaní podaného dovolania a obsahu spisu zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 5Co/852/2015 - 431 zo dňa 28.10.2016, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 5Co/126/2012 - 257 zo dňa 19.06.2013, rozsudok Okresného súdu Levice sp. zn.: 6C/237/2007 - 368 zo dňa 18.03.2015 a rozsudok Okresného súdu Levice sp. zn.: 6C/237/2007 - 216 zo dňa 13.04.2012. Žalobca podaním zo dňa 18.12.2019 vzal žalobu späť v celom rozsahu z dôvodu, že žalovaný pohľadávku v celkovej výške 366,61 eura aj s príslušenstvom uhradil dňa 31.07.2017. O podanom späťvzati žaloby rozhodol súd prvej inštancie uznesením sp. zn.: 9C/56/2018 - 503 zo dňa 12.04.2019 tak, že konanie zastavil a žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

6. Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn.: 12Co/147/2019 - 569 zo dňa 30.09.2019 uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolací súd po preskúmaní podaného dovolania ako aj obsahu spisu vzhliadol odvolanie žalovaného za opodstatnené v tom smere, že súd prvej inštancie nemal ustálený predmet konania, a preto jeho záver, že žalobca vzal podanú žalobu späť v celom rozsahu, je predčasným. Poukázal na to, že žalobca na pojednávaní

konanom dňa 30.10.2008 žiadal pripustiť zmenu žalobného petitu, pričom súd prvej inštancie na tomto pojednávaní vyhlásil uznesenie o pripustení zmeny petitu žaloby. V rozpore s ustanovením § 155 ods. 1 OSP v spojení s § 167 ods. 2 OSP vo výroku neuviedol obsah tohto uznesenia, t. j. nešpecifikoval v akom znení pripúšťa zmenu žaloby. Argumentoval, že ani po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu, v ktorom odvolací súd súdu prvej inštancie pokynul uvedenú vadu konania odstrániť, ten tak neurobil a pokračoval v ďalšom konaní bez toho, aby o zmene žalobného petitu rozhodol. Táto vada pretrvávajúca počas ďalšieho pokračovania v konaní mala za následok, že Najvyšší súd SR svojim rozhodnutím sp. zn. 4Cdo/221/2017 zo dňa 26.09.2018 zrušil vo výroku špecifikované rozhodnutia Okresného súdu Levice i Krajského súdu v Nitre a konštatoval, že uznesenie o pripustení zmeny žaloby nebolo písomne vypracované súdom prvej inštancie a doručené stranám sporu. Z dôvodu, že nebol právoplatne ustálený predmet konania, takýmto nesprávnym procesným postupom bolo žalovanému znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Tým, že uznesenie o zmene žaloby nebolo riadne vyhlásené na pojednávaní a ani neskôr písomne vypracované a sporovým stranám doručené, súdy zavinili, že predmet konania nebol ustálený a žalovaný nemohol uviesť všetky dôkazy na podporu svojich tvrdení. V závere odôvodnenia rozhodnutia Najvyšší súd SR pokynul súdu prvej inštancie ako ďalej v predmetnom spore pokračovať, t. j., že po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie ustáliť predmet konania, vydať rozhodnutie o zmene predmetu konania, resp. zmene žalobného petitu, a vec opätovne prejednať a rozhodnúť. Súd prvej inštancie sa predmetným odporúčaním dovolacieho súdu neriadil a namiesto toho po doručení späťvzatia žaloby rozhodol napadnutým uznesením o zastavení celého konania bez ustálenia si predmetu sporu, t. j. čoho sa žalobca v skutočnosti v predmetnom konaní domáha. Súd prvej inštancie teda vytýkanú vadu sprevádzajúcu priebeh celého konania podľa pokynu dovolacieho súdu neodstránil, práve naopak, vydal ďalšie rozhodnutie, ktoré je pre danú vadu nepreskúmateľným, pretože v konaní nie je ustáleným predmet sporu, a teda výška žalobného nároku žalobcu, s čím súvisí aj posúdenie sumy 663,77 eura, ktorú žalovaný dňa 31.07.2017 uhradil. Nie je teda zrejmé, či žalovaný uhradil celú výšku žalobcovho nároku v predmetnom konaní, ktorý by bol týmito úhradami uspokojený v celom rozsahu, alebo len čiastočný nárok. Na ustálenie predmetu sporu nadväzuje aj žalobcovo späťvzatie žaloby, ktoré je možné posúdiť buď ako späťvzatie žaloby v celom rozsahu alebo len čiastočné späťvzatie žaloby. Z uvedených dôvodov je v predmetnom spore prvoradým ustálenie predmetu konania súdom spolu s odstránením vady konania písomným vyhotovením uznesenia o zmene žaloby navrhovanej dňa 30.10.2008 a až následne posudzovať späťvzatie žaloby žalobcom dňa 18.02.2019. Riadne ustálenie predmetu konania má podstatný význam aj pre rozhodovanie o trovách konania. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení poukázal ďalej na skutočnosť, že súd prvej inštancie zastavil celé konanie na základe späťvzatia žaloby zo dňa 18.02.2019, v zmysle ktorého žalobca uhradil dňa 31.07.2017 sumu 663,77 eura. Suma 663,77 eura však podľa záhlavia napadnutého uznesenia ani obsahu spisu nebola celým predmetom konania, keďže predmet konania súdom nebol ustálený. Súd prvej inštancie dôvody zastavenia celého konania dostačujúcim spôsobom nezdôvodnil, predovšetkým s prihliadnutím na skutočnosť, že v konaní boli uskutočnené ďalšie procesné úkony, o ktorých nebolo rozhodnuté. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na procesné úkony, o ktorých v dôsledku zrušenia rozhodnutí v predmetnom konaní Najvyšším súdom SR nebolo rozhodnuté a teda jedná sa o úkony - späťvzatie žaloby v časti sumy 603,02 eura zo dňa 22.02.2012 a späťvzatie žaloby v časti 627,07 eur zo dňa 05.02.2014., o ktorých súd po vrátení veci Najvyšším súdom SR nerozhodol, ani v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa s nimi nevysporiadal, dokonca absentuje akákoľvek zmienka o ich uskutočnení v priebehu konania, pričom na zastavenie konania v celom rozsahu majú podstatný vplyv, keďže o nich nebolo riadne rozhodnuté. O týchto procesných úkonoch bolo v priebehu konania rozhodnuté súdom prvej inštancie rozhodnutiami, ktoré boli v dôsledku zrušujúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/221/2017 zrušené, preto bolo potrebné, aby po vrátení veci o nich súd prvej inštancie opätovne rozhodol. Odvolací súd ďalej uviedol, že po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvej inštancie, ktorý je viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu, najskôr odstrániť dovolacím súdom vytýkanú vadu, t. j. rozhodnúť o zmene žaloby navrhutej na pojednávaní dňa 30.10.2008, toto rozhodnutie písomne vyhotoviť a doručiť stranám sporu, čím sa riadne ustáli predmet tohto konania a následne po jeho ustálení rozhodnúť o jednotlivých procesných úkonoch, o ktorých v dôsledku zrušujúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu SR nebolo rozhodnuté, resp. minimálne sa s týmito procesnými úkonmi vysporiadať v odôvodnení súdneho rozhodnutia, ktorým súd opätovne rozhodne o späťvzatí žaloby zo dňa 18.02.2019. V prípade zastavenia konania sa súd prvej inštancie detailne vysporiadala s procesným zavinením zastavenia konania a od neho sa odvíjajúcim nárokom na náhradu trov konania tak, aby jeho rozhodnutie zodpovedalo zásadám preskúmateľnosti vyplývajúcim z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. Záverom odvolací súd zdôraznil, že v rozhodnutí, ktorým

sa konanie končí, súd rozhodne o nároku na náhradu celých trov konania vrátane trov odvolacieho a dovolacieho konania.

7. Okresný súd Levice viazaný vyhláseným uznesením na pojednávaní, vypracoval jeho písomné vyhotovenie a toto stranám sporu doručil. Keďže súd vyhlásil uznesenie o pripustení zmeny žaloby v rozpore s § 155 ods. 1 prvá veta OSP v spojení s § 167 ods. 2 OSP (v súčasnosti § 218 ods. 1 veta prvá CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP), keď vo výroku neuviedol obsah tohto uznesenia, t. j. nešpecifikoval, v akom znení pripúšťa zmenu žaloby, súd uznesením sp. zn.: 9C/56/2018 - 619 zo dňa 24.03.2021 opravil výrok uznesenia Okresného súdu Levice sp. zn.: 6C/237/2007 - 617 zo dňa 30.10.2018 tak, že tento má správne znieť nasledovne: Súd pripúšťa zmenu žaloby v znení: „Odporcovia sú v 1. a 2. rade povinní zaplatiť 18.059,- Sk s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % zo sumy 940,- Sk od 01.05.2007 do zaplataenia, zo sumy 1.730,- Sk od 01.06.2007 do zaplataenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.07.2007 do zaplataenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.08.2007 do zaplataenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.09.2007 do zaplataenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.10.2007 do zaplataenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.11.2007 do zaplataenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.12.2007 do zaplataenia, zo sumy 2.116,- Sk od 01.01.2008 do zaplataenia a zo sumy 576,- Sk od 16.06.2008 do zaplataenia. V ostatných častiach zostáva uznesenie Okresného súdu Levice č. k. 6C/237/2007 - 617 zo dňa 30.10.2008 nezmenené. Uznesenie o pripustení zmeny žaloby ako aj opravné uznesenie nadobudli právoplatnosť dňa 30.03.2021.

8. Predmetom sporu tak bolo zaplataenie sumy 599,42 eura s príslušenstvom, ktorý nárok bol pôvodne vedený v konaní pod sp. zn.: 6C/237/2007 a zaplataenie sumy 410,22 eura s príslušenstvom, ktorý nárok bol pôvodne vedený v konaní pod sp. zn.: 9C/120/2009, pričom po spojení oboch konaní na spoločné konanie, bolo tak predmetom konania zaplataenie sumy 1.009,64 eura s príslušenstvom.

9. Súd sa v ďalšom zaoberal jednotlivými procesnými úkonmi uskutočnenými v predmetnom konaní, ktoré neboli rozhodnutím Najvyššieho súdu SR dotknuté.

10. Podľa § 144 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

12. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

16. Podľa § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa používajú aj na odvolacie konanie.

17. Podľa § 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

18. Podľa § 453 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa primerane používajú na dovolacie konanie.

19. Podľa § 453 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

20. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. K prvému čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo na pojednávaní dňa 22.02.2012, na ktorom právny zástupca žalobcu vzal späť žalobu v časti o zaplatenie sumy vo výške 603,02 eura a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby vyjadril na tomto pojednávaní súhlas.

22. Tomuto čiastočnému späťvzatiu žaloby predchádzalo pojednávanie dňa 28.10.2011, na ktorom právny zástupca žalobcu uviedol, že žalovaný na opravu fasády uhradil v roku 2008 sumu 45.000,- Sk, ktorá platba bola až do začiatku roka 2011 na účte žalobcu. Poukázal na to, že žalovaný výslovne nesúhlasil s rozúčtovaním na jednotlivé položky, pretože neustále tvrdil, že je to platba určená len na úhradu nákladov fasády, na nič iné sa to rozúčtovať nemôže a z tohto dôvodu boli tieto peniaze stále na účte. Napokon ale žalobca pre účtovnú disciplínu musel tieto peniaze niekde zaúčtovať a tak ich účtovne rozúčtoval na jednotlivé roky. K tomuto sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že platbou do fondu opráv v roku 2008 v sume 45.570,- Sk, ktorá bola určená výlučne na opravy spoločných častí bytového domu, všetky dovtedy požadované zálohy do fondu opráv podľa kalkulácií od roku 2005 zaplatil aj s preplatkom. Keď v sprievodných listoch uviedol, že jeho platba je určená na opravu fasády, myslel tým na to, aby jeho peniaze neboli použité na protizákonné opravy v bytoch. Len za rok 2008 bytové družstvo na protizákonné opravy v bytoch odčerpalo z fondu opráv 47.666,72 Sk a pritom vlastníkom na opravu spoločných častí bytového domu, konkrétne na fasádu, vnútilo protiprávne bez hlasovania vlastníkov, pôžičku v sume 170.000,- Sk. V predchádzajúcich rokoch bytové družstvo nič nerobilo na spoločných častiach bytového domu, všetky peniaze z fondu opráv míňali protiprávne, v rozpore so zákonom na opravy v bytoch. Za rok 2005 to platí tiež. Preto zálohy do takto zneužívaného fondu po dohode s vlastníkmi neplatil. Keby bytové družstvo nerobilo protizákonné opravy a riadne by každú opravu vyúčtovalo, bol by okamžite za každú právoplatne odsúhlasenú opravu zaplatil. Jeho platbou do fondu opráv v roku 2008 sa potvrdilo, že zálohy do fondu opráv ani platiť nemohol bez toho, aby mu ich bytové družstvo nezaúčtovalo do fiktívnej dlžoby. Jeho platba bola zaúčtovaná do fiktívnej dlžoby. Vyúčtovanie za rok 2008 to jednoznačne potvrdzuje. Vyúčtovanie je v spise. Do fondu opráv ju nezaúčtovali a teraz hľadajú spôsob, ako tento podvod a protizákonný postup vysvetliť. Vysvetľovať, že jeho peniaze boli odložené niekde v depozitári/na osobnom účte, ktorý si bytové družstvo prepisuje podľa potreby/až do roku 2011 a pritom bolo z nich potrebné uhradiť konkrétnu opravu na spoločných častiach bytového domu, v tomto prípade za opravu fasády v roku 2008, je absolútny nezmysel a klamstvo. Tvrdenie právneho zástupcu na pojednávaní 28.10.2011, že na bytovom družstve nevedeli, čo majú s jeho platbou v roku 2008 urobiť, a preto čakali s usporiadaním platby až do roku 2011, je absurdné. S takýmto tvrdením žiadny súdny človek súhlasiť nemôže. Toto tvrdenie je z logického a právneho hľadiska objektívne nevysvetliteľné. Nezaúčtovanie jeho platby do fondu opráv je obrovský podvod nielen na ňom, ale aj na ostatných spolubývajúcich. Z účtovného hľadiska toto tvrdenie ani nie je možné.

23. Právny zástupca žalobcu následne na výzvu súdu oznámil, že zo strany žalovaného bola dňa 28.02.2008 uhradená čiastka vo výške 40.000,- Sk, t. j. 1.327,76 eura a dňa 14.10.2008 čiastka vo výške 5.570,- Sk, t. j. 184,89 eura, pričom až listom zo dňa 03.06.2009 boli tieto platby zo strany žalovaného upresnené, že sa jedná o platby na opravu fasády. Na základe tohto upresnenia boli v roku 2010 z nájomného účtu preúčtované tieto finančné prostriedky do fondu prevádzky, údržby a opráv a to do rokov 2005 až 2009, kedy žalovaný úhrady do tohto fondu nevykonával vôbec, v nasledovnom rozsahu: rok 2005 - 297,65 eura, rok 2006 - 306,15 eura, rok 2007 - 329,42 eura, rok 2008 - 329,42 eura, rok 2009 - 250,01 eura. K tomuto vyjadreniu predložil list žalovaného zo dňa 03.06.2009, v ktorom žalovaný uvádza, že vo februári po dohode s vlastníkmi bytov v bytovom dome zaplatil 40.000,- Sk zálohu na opravu fasády, ktorú žiadal zaúčtovať výhradne do fondu opráv. Po prevedení opravy fasády a po zistení fakturovanej ceny 1.079.000,- Sk, z tejto sumy doplatil celý svoj podiel na opravu vo výške 5.570,- Sk, za opravu fasády zaplatil celkom 45.570,- Sk.

24. K uvedenému sa dňa 11.01.2012 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že nie je pravdou, že až listom zo dňa 03.06.2009 boli jeho platby do fondu opráv spresnené. Uviedol, že pri odosielaní platieb bytovému

družstvu poslal sprievodné listy, z ktorých jednoznačne vyplýva, že sa jedná o platby do fondu opráv. Je to uvedené aj vo výpise z bankového účtu, kde je platba presne definovaná. Ďalej to vyplýva aj z listu zo dňa 23.07.2008, v ktorom vyjadruje nesúhlas s kalkuláciou od 01.08.2008, v ktorej mu bytové družstvo na opravu fasády vnucovalo pôžičku a rovnako aj z nesúhlasu s kalkuláciou na rok 2009 zo dňa 22.12.2008. K uvedenému vyjadreniu pripojil oznámenie zo dňa 26.02.2008, oznámenie zo dňa 12.10.2008, výpis z účtu, nesúhlas s kalkuláciou a vnucovanou pôžičkou zo dňa 23.07.2008 a nesúhlas s kalkuláciou na rok 2009 zo dňa 22.12.2008. Poukázal tiež na poslednú stranu žaloby za rok 2008, kde žalobca uvádza, že „Žalovaný zo sumy 788,73 eura uhradil v priebehu roka 2008 na náklady spojené s užívaním bytu 232,36 eura a sumu vo výške 1.327,76 eura vyslovene do fondu prevádzky, údržby a opráv ako celý jeho podiel na úhrade nákladov vynaložených bytovým domom na opravu fasády, a preto táto úhrada bola rozúčtovaná do príslušného fondu na roky 2005 - 2009, pričom na rok 2008 pripadá úhrada vo výške 329,42 eura.“

25. Ako už bolo spomenuté, právny zástupca žalobcu na pojednávaní konanom dňa 22.02.2012 vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 603,02 eur späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť, pričom žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby vyjadril na tomto pojednávaní svoj súhlas. Po tom, čo súd prvýkrát vo veci samej rozhodol rozsudkom (sp. zn.: 6C/237/2007 - 216 zo dňa 14.03.2012), ktorý bol v napadnutej časti uznesením Krajského súdu v Nitre (5Co/126/2012 - 257 zo dňa 19.06.2013) zrušený, právny zástupca žalobcu vo svojom podaní zo dňa 05.02.2014 podrobne špecifikoval žalobou uplatňované nároky, pričom poukázal aj na skutočnosť, že pri vyčíslení nedoplatku za rok 2007 došlo na jeho strane k matematickej chybe, takže nedoplatok za rok 2007 predstavuje v prepočte sumu 583,46 eura, čiže rozdiel v súdom pripustenej zmene žaloby vo výške 15,96 eura bol uplatnený nedôvodne ($599,42 - 583,46 = 15,96$). Poukázal tiež na skutočnosť, že z jeho strany došlo k späťvzatiu žaloby vo výške 627,07 eura. Záverom žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 366,61 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 112,57 eura od 16.06.2006 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 254,04 eura od 23.06.2008 do zaplatenia. V časti o zaplatenie sumy vo výške 627,07 eura navrhol konanie vo veci zastaviť a v časti o zaplatenie sumy 15,96 eura žalobu zamietnuť. K uvedeným procesným návrhom sa právny zástupca žalobcu opätovne vyjadril vo svojom vyjadrení 05.03.2021 (č.l.: 600), kde poukázal na skutočnosť, že tvrdenie právneho zástupcu žalovaného, že žalobca zobral späť žalobu v časti 603,02 eura dňa 22.02.2012 a v časti sumy 627,07 eura dňa 05.02.2014, sú absolútne zmätočné a nepravdivé, nakoľko v podaní zo dňa 05.02.2014 jasne a zrozumiteľne vysvetlil, že žalobca zobral žalobu späť dňa 22.02.2012 vo výške 627,07 eura, no na druhej strane je pravda, že si nevšimol zlé, teda nesprávnu protokoláciu zo strany súdu, čo sa týka sumy 603,02 eura. Právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení zo dňa 05.03.2021 tiež uviedol, že suma uhradená žalovaným bola z jeho strany ako aj zo strany jeho právneho zástupcu deklarovaná ako jednorazový účelový príspevok podľa čl. VI. ods. 2 odrážka 3 Zmluvy o výkone správy, a preto aj z doteraz vykonaného dokazovania vyplýva, že žiadali časť sumy započítať do fondu opráv v roku 2009 a ostatnú časť prenášať ďalej do rokov nasledujúcich až do úplného vyčerpania sumy 1.512,65 eura, z čoho je evidentné, že zastavenie konania právne zavinil výlučne žalovaný. Argumentoval, že suma vo výške 1.512,65 eura bola vedená ako neidentifikovaná suma na osobnom účte žalovaného a až na základe rozhodnutia vlastníkov bytového domu Ž., R.. P.O. XX,XX,XX zo dňa 16.04.2009, bola táto suma preúčtovaná na účet bytového domu a to do fondu prevádzky, údržby a opráv za účelom vyrovnania nedoplatkov na účte žalovaného. Poukázal tiež na odvolanie žalovaného v konaní 7C/34/2011, v ktorom žalovaný poukazuje na to, že tieto finančné prostriedky tvorili fond opráv v roku 2009, resp. že ide o jednorazový účelový príspevok do fondu opráv, ktoré sa zo zákona spravujú v súlade s čl. VI. Zmluvy o výkone správy.

26. Súd posúdiac procesné návrhy právneho zástupcu žalobcu učené na pojednávaní dňa 22.02.2012 a v písomnom podaní zo dňa 05.02.2014 dospel k záveru, že právny zástupca žalobcu týmito dispozičnými úkonmi vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 627,07 eura s príslušenstvom. Následne bolo úlohou súdu preskúmať procesnú zodpovednosť strán sporu spočívajúcu v zavinení zastavenia konania, dôsledkom čoho je v zmysle § 256 CSP sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tej strane, ktorá ich vznik zavinila. Procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, keďže zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva. Okolnosti rozhodujúce na posúdenie tejto zodpovednosti sú potom tie, ktoré vznikli po začatí konania.

27. „Zavinenie zastavenia konania je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska, a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Preto, ak žalobca zobral žalobu späť, zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť žalovanému jeho trovy. Pri rozhodovaní o trovách konania je tak právne významné len to, ktorá zo strán sporu zavinila zastavenie konania, čiže dôvod, pre ktorý vzal žalobca žalobu späť. Ak je dôvodom späťvzatia žaloby úhrada žalovanej sumy (alebo splnenie iného žalobou uplatneného nároku) žalovaným po podaní žaloby, zastavenie konania zavinil žalovaný. To však platí len vtedy, ak žalobca v späťvzatí žaloby preukáže, že žalovaný splnil po podaní žaloby uplatnený nárok. V ostatných prípadoch zavinil zastavenie konania žalobca a znáša povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré v spore vznikli žalovanému.“ (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 3Obo/12/2018 zo dňa 20.11.2018)

28. Z oznámenia zo dňa 26.08.2008 adresovaného žalovaným žalobcovi vyplýva, že na účet posla 40.000,- Sk, ktoré žiada zaúčtovať výlučne do fondu opráv. Z oznámenia zo dňa 12.10.2008 adresovaného žalovaným žalobcovi vyplýva, že po zistení fakturovanej ceny za opravu fasády bytového domu, posla žalovaný do fondu opráv sumu 5.570,- Sk ako nedoplatok jeho podielu na oprave a zároveň posla sumu 1.000,- Sk na predčavok na studenú vodu, poistenie bytového domu a spoločnú elektrinu pre prípad, že jeho záloha z januára 2008 nebude stačiť na vykrytie uvedených položiek a uvedené sumy žiada zaúčtovať na vyššie uvedené účely. Ako vyplýva z výpisu z účtu žalovaného, dňa 27.02.2008 bola v prospech žalobcu zaslaná zo strany žalovaného čiastka vo výške 40.000,- Sk s poznámkou „fond opráv - fasáda“ a dňa 13.10.2008 čiastka vo výške 6.570,- Sk s poznámkou „fasáda, voda, poistenie, elektrina“. Z vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu zo dňa 19.12.2011 (č.l.: 164) vyplýva, že z peňažných prostriedkov, ktoré žalovaný v súvislosti s opravou fasády žalobcovi zaslal, boli na do fondu prevádzky, údržby a opráv za rok 2005 započítané sumy 297,65 eura a za rok 2007 suma 329,42 eura. Zo zápisnice zo schôdže vlastníkov bytového domu zo dňa 16.04.2009 vyplýva, že nakoľko pán U. zaplatil na opravu fasády do FO sumu 40.000,- Sk a táto sa nevykazuje v zostatku, vlastníci žiadajú, aby boli preúčtované do fondu opráv.

29. Posúdiac okolnosti a dôvody čiastočného späťvzatia žaloby v sume 627,07 eura dospel súd k záveru, že ak čiastka vo výške 1.512,65 eura (40.000,- Sk + 6.570,- Sk) bola na účet žalobcu pripísaná ešte pred podaním oboch žalôb a tiež pred podaním návrhu na zmenu žaloby (bez ohľadu na to, ako žalovaný žiadal s touto čiastkou naložiť), a ak sa žalobca v priebehu konania rozhodol časť týchto peňažných prostriedkov započítať titulom časti uplatňovaných nárokov v tomto konaní, v dôsledku čoho došlo z jeho strany následne aj k čiastočnému späťvzatiu žaloby, potom nemožno dospieť k záveru, že toto čiastočné späťvzatie žaloby zapríčinil svojím správaním žalovaný, teda nemožno dospieť k záveru, že žalovaný za daných okolností časť uplatneného nároku splnil po podaní žaloby. V zmysle uvedeného má tak súd za to, že čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 627,07 eura z procesného hľadiska zavinil žalobca.

30. Dňa 18.02.2019 doručil právny zástupca žalobcu súdu podanie, v ktorom uviedol, že berie žalobu v plnom rozsahu späť, nakoľko žalovaný nedoplatok za rok 2005 vo výške 112,57 eura ako aj nedoplatok za rok 2007 vo výške 254,04 eura s príslušným úrokom z omeškania vo výške 297,16 eura uhradil dňa 31.07.2017, a preto predmet sporu odpadol, na základe čoho navrhol konanie vo veci zastaviť. K tomuto procesnému úkonu predložil súčasne potvrdenie o zrealizovaní transakcie, z ktorého vyplýva, že žalovaný dňa 31.07.2017 titulom nedoplatku za rok 2005 uhradil sumu 112,57 eura, titulom nedoplatku zo rok 2007 uhradil sumu 254,04 eura a titulom úrokov z omeškania sumu 297,16 eura. Súd predmetný procesný úkon žalobcu zaslal žalovanému dňa 19.02.2019 a zároveň ho vyzval, aby sa k späťvzatiu žaloby v zmysle § 146 ods. 1 CSP vyjadril s tým, že prípadné dôvody svojho nesúhlasu podrobne popíše a to v lehote 10 dní. Právny zástupca žalovaného predmetnú výzvu súdu prevzal dňa 22.02.2019, na ktorú reagoval podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.02.2019, v ktorom uviedol, že žalovaný späťvzatie žaloby berie na vedomie, nesúhlas so späťvzatím žaloby nevyjadril. Nesúhlasil však s tým, aby bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania a žiadal, aby súd nárok na náhradu trov konania priznal žalovanému. Poukázal na to, že žalovaný skutočne žalobcovi uhradil pohľadávku v prisúdenej výške, ale to z dôvodu, aby sa vyhol prípadnej exekúcii, ktorej právnym titulom bolo právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Krajského súdu Nitra zo dňa 28.10.2016 sp. zn.: 5Co/882/2015. Poukázal ďalej na to, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.09.2018, sp. zn.: 4Cdo 221/2017 však došlo k zrušeniu uvedeného rozsudku Krajského súdu Nitra a aj k zrušeniu vo výrokovej vete špecifikovaných rozhodnutí, ktoré mu predchádzali, čím odpadol dôvod, pre ktorý žalovaný uskutočnil platbu dňa 31.07.2017 vo výške 663,77 eura.

31. Súd posúdiac procesný návrh právneho zástupcu žalobcu učinенý podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.02.2019, posúdil tento ako čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 366,61 eura s príslušenstvom a to aj s poukazom na jeho ďalšie vyjadrenie doručené súdu dňa 05.03.2021 (č.l.: 600 a nasl.), hoci súd nevyklučuje ani oprávnenie žalobcu vziať žalobu v celom rozsahu späť, kedy potom späťvzatie žaloby v celom rozsahu, konzumuje tomu predchádzajúce čiastočné späťvzatie žaloby, pokiaľ o ňom nebolo rozhodnuté. Ako vyplýva zo zisteného skutkového stavu, žalovaný uhradil čiastku 366,61 eura s príslušenstvom dňa 31.07.2017 a to na základe rozhodnutia Krajského súdu v Nitre 5Co/852/2015 - 431 zo dňa 28.10.2016, ktoré rozhodnutie bolo uznesením Najvyššieho súdu SR 4 Cdo 221/2017 - 476 zo dňa 26.09.2018 zrušené, pričom uznesenie Najvyššieho súdu SR bolo právnomu zástupcovi žalovaného doručené dňa 06.11.2018. K čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo dňa 18.02.2019, ktoré bolo právnomu zástupcovi žalovaného doručené dňa 22.02.2019.

32. Posúdiac okolnosti čiastočného späťvzatia žaloby v sume 366,61 eura s príslušenstvom dospel súd k záveru, že zavinenie zastavenia konania v tejto časti zapríčinil žalovaný, keď v čase čiastočného späťvzatia žaloby zo strany žalobcu a v čase vyjadrenia žalovaného k tomuto procesnému návrhu žalobcu, bolo už žalovanému rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 4 Cdo 221/2017 - 476 zo dňa 26.09.2018 známe. Týmto rozhodnutím dovolací súd zrušil tak rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 5Co/852/2015 - 431 zo dňa 28.10.2016, ako aj tomu predchádzajúce rozhodnutia súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uznesenie Najvyššieho súdu SR prevzal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 06.11.2018 a k čiastočnému späťvzatiu žaloby zo strany žalobcu došlo podaním dňa 18.02.2019, pričom vzhľadom na výsledok dovolacieho konania bolo zrejmé, že súd musí vo veci znova konať a vo veci znova rozhodnúť. Tým, že žalovaný nevyslovil svoj nesúhlas s týmto procesným úkonom žalobcu, hoci na druhej strane rozhodnutím dovolacieho súdu dosiahol ním zamýšľaný výsledok dovolania, a to nové konanie vo veci samej, zabránil tým prejednávaniu a rozhodnutiu vo veci v tejto časti, v dôsledku čoho má súd za to, že zavinenie zastavenia konania v časti o zaplatenie sumy 366,61 eura s príslušenstvom zavinil žalovaný. V tejto súvislosti je potrebné vysporiadať sa s argumentáciou žalovaného, podľa ktorého v zmysle zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR, nemohol súd na základe žalobcovho písomného podania zo dňa 18.02.2019 postupovať podľa § 144 a 146 ods. 1 CSP, keďže písomné podanie žalobcu zo dňa 18.02.2019 nemohlo spôsobiť takýto následok, v dôsledku čoho žalovaný ani nemal dôvod vyjadriť súhlas alebo nesúhlas k späťvzatiu žaloby podľa § 146 ods. 1 CSP. K tomuto súd udáva, že späťvzatie žaloby ako aj čiastočné späťvzatie žaloby sú dispozičnými úkonmi žalobcu, ktoré dispozičné prejavy vôle je súd povinný rešpektovať a pokiaľ k takémuto dispozičnému úkonu dôjde po predbežnom prejednaní sporu alebo po pojednávaní, je súd povinný postupovať podľa 146 ods. 1 CSP a to bez ohľadu na to, či ide o späťvzatie žaloby alebo o čiastočné späťvzatie žaloby.

33. Keďže po čiastočných späťvzatiach žaloby zostalo predmetom sporu zaplatenie sumy 15,96 eura s príslušenstvom, teda čiastka, ktorú sám žalobca žiadal zamietnuť z dôvodu, že ide o sumu, ktorá bola žalobou nesprávne uplatnená v dôsledku zrejmej matematickej chyby pri spočítavaní dvoch nákladových položiek, súd vyzval žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu, či na podanej žalobe v tejto časti trvá. Právna zástupkyňa žalobcu podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 02.03.2022 vzala žalobu v časti o zaplatenie sumy 15,96 eura späť a s ohľadom na vykonané dokazovanie žiadala konanie vo veci zastaviť a priznať žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške. Súd následne vyzval právneho zástupcu žalobcu podľa § 146 ods. 1 CSP, nech sa vyjadrí, či s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasí a ak nie, nech uvedie vážne dôvody svojho nesúhlasu. Právny zástupca žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby nesúhlasil pričom uviedol, že vykonané čiastočné späťvzatie žaloby ako procesný úkon nespôsobuje predpokladané účinky, pretože už nemá aký predmet konania žalobca vziať späť. Dôrazne žiadal, aby sa súd v prvom rade vysporiadal a rešpektoval vyslovený právny názor v uznesení Krajského súdu Nitra zo dňa 30.09.2019, sp. zn.: 12Co/147/2019 - 569, ktorý v zrušujúcom rozhodnutí v 16. bode odôvodnenia vyslovil, cituje „V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na procesné úkony, o ktorých v dôsledku zrušenia rozhodnutí v predmetnom konaní Najvyšším súdom SR nebolo rozhodnuté. Jedná sa o úkony - späťvzatie žaloby v časti sumy 603,02 eura zo dňa 22.02.2012 a späťvzatie žaloby v časti 627,07 eura zo dňa 05.02.2014. O týchto procesných úkonoch súd po vrátení veci Najvyšším súdom SR nerozhodol, ani v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa s nimi nevysporiadal...“ Uviedol ďalej, že v 17. bode odôvodnenia uznesenia Krajského súdu Nitra zo dňa 30.09.2019, sp. zn.: 12Co/147/2019 - 569 odvolací súd vyslovil nasledujúci záväzný právny názor, cituje „Po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvej inštancie, ktorý je viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu

(§ 391 ods. 2 CSP), najskôr odstrániť dovolacím súdom vytykanú vadu, t. j. rozhodnúť o zmene žaloby navrhutej na pojednávaní dňa 30.10.2008., ...a následne po jeho ustálení rozhodnúť o jednotlivých procesných úkonoch, o ktorých v dôsledku zrušujúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu SR nebolo rozhodnuté...“ Vzhľadom k tomu po rozhodnutí o zmene žaloby je nevyhnutné rozhodnúť o jednotlivých procesných úkonoch a to o: späťvzatí žaloby v časti sumy 603,02 eura zo dňa 22.02.2012 a späťvzatí žaloby v časti 627,07 eura zo dňa 05.02.2014. Argumentoval, že pokiaľ súd nerozhodne uznesením o vyššie uvedených čiastočných späťvzatiach žaloby, ako môže vykonať čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 28.02.2022 v sume 15,96 eura ??? Z akého predmetu konania (žalovanej sumy) chce súd vykonať čiastočné späťvzatie žaloby v sume 15,96 eura, keď nie je rozhodnuté o týchto procesných úkonoch a tým nie je ustálený súčasný predmet konania ??? Vzhľadom k uvedenému vyslovenému právnomu názoru v uznesení Krajského súdu Nitra zo dňa 30.09.2019, sp. zn.: 12Co/147/019 - 569, ktorý je pre súd prvej inštancie záväzný žiadal, aby súd ustálil predmet konania v súlade s procesnými úkonmi späťvzatia žaloby v sume 603,02 eura zo dňa 22.02.2012 a späťvzatia v časti 627,07 eura zo dňa 05.02.2014. Uviedol tiež, že po uvedení záväzného postupu aj jednoduchou matematikou základnej školy prvého stupňa je zrejmé, že predmet konania neexistuje a prestal existovať druhým čiastočným späťvzatím žaloby už dňa 05.02.2014 (samozrejme ak by Okresný súd Levice postupoval v súlade s vtedy platným O.s.p.).

34. Súd čiastočné späťvzatie žaloby právnej zástupkyne žalobcu zo dňa 02.03.2022 posúdil ako čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 15,96 eura s príslušenstvom, keď ako ďalej uviedla, s ohľadom na vykonané dokazovanie, žiadala konanie vo veci zastaviť. Súd dôvody nesúhlasu žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby nepovažuje za vážne, a preto súd na tieto dôvody nesúhlasu neprihliadol. V prvom rade je potrebné v tejto súvislosti uviesť, že ustálenie predmetu konania tak v intenciách Najvyššieho súdu SR ako aj Krajského súdu v Nitre, sa týkalo povinnosti písomného vypracovania uznesenia o pripustení zmeny žaloby a jeho doručenia stranám sporu s tým, že bolo potrebné zároveň špecifikovať, v akom znení sa zmena žaloby pripúšťa, čo sa aj v zmysle uvedených pokynov stalo. Žalovaný svojou argumentáciou tiež opomína, že o čiastočnom späťvzatí žaloby rozhoduje súd v zmysle § 145 ods. 2 CSP v rozhodnutí vo veci samej, v prípade, že sa predmet sporu čiastočnými späťvzatiami žaloby v celom rozsahu vyčerpá, v uznesení o zastavení konania, ktorým sa konanie končí. Žalovaný tiež interpretuje procesné návrhy právneho zástupcu žalobcu učinené na pojednávaní dňa 22.02.2012 a v písomnom podaní zo dňa 05.02.2014 tak, že došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby v časti o zaplatenie sumy 603,02 eura s príslušenstvom + sumy 627,07 eura s príslušenstvom, teda v sume 1.230,09 eura s príslušenstvom a v konečnom dôsledku tak v sume vyššej, než je samotný predmet konania. Nemožno ďalej opomenúť ani to, že samotná žaloba v časti o zaplatenie 15,96 eura s príslušenstvom je nedôvodná a ako sám žalobca udáva, je dôsledkom zrejmej nesprávnosti pri vyhotovovaní žaloby spočívajúcej v matematickej chybe a žalobu v tejto časti žiadal pôvodne zamietnuť. Žalovaným prezentované dôvody nesúhlasu s týmto čiastočným späťvzatím žaloby preto nemožno opodstatnene považovať za vážne, v dôsledku čoho súd na jeho nesúhlas neprihliadol. Posúdiac okolnosti a dôvody čiastočného späťvzatia žaloby v sume 15,96 eura s príslušenstvom dospel súd k záveru, že zavinenie zastavenia konania v tejto časti zapríčinil žalobca.

35. Rešpektujúc dispozičné oprávnenie žalobcu, keď čiastočnými späťvzatiami žaloby došlo ku konzumácii celého predmetu konania (627,07 eura s príslušenstvom + 366,61 eura s príslušenstvom + 15,96 eura s príslušenstvom = 1.009,64 eura s príslušenstvom), postupoval súd podľa § 145 ods. 1 CSP a konanie vo veci zastavil.

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP s poukazom na § 453 ods. 1 a 3 CSP, § 396 ods. 1 a 3 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Hodnota sporu predstavovala sumu 1.009,64 eura. Žalobca zavinil zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 643,03 eura (627,07 eura + 15,96 eura), čo predstavuje zavinenie v rozsahu 63,69 % a žalovaný v časti o zaplatenie sumy 366,61 eura, čo predstavuje zavinenie 36,31 %. V zmysle § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Keďže žalobca zavinil zastavenie konania v rozsahu 63,69 %, súd by mal v takomto rozsahu priznať náhradu trov konania žalovanému. Žalovaný zavinil zastavenie konania v rozsahu 36,31 %, v dôsledku čoho by mal súd zase priznať náhradu trov konania v tomto rozsahu žalobcovi. V zmysle uvedeného tak súd postupoval analogicky s poukazom na § 255 ods. 1 CSP a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného,

odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 27,38 % (63,69 % - 36,31 %), o ktorej výške rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

37. Súd sa ďalej zaoberal trovami štátu, ktoré vznikli v súvislosti s podaným znaleckým posudkom. Súd uznesením sp. zn.: 6C/237/2007 - 292 - 26.09.2014 nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo a za znalca v tomto konaní ustanovil Ing. Ľudmilu Lukášikovou. Súdom ustanovená znalkyňa znalecký posudok podala, v dôsledku čoho jej bolo uznesením sp. zn.: 6C/237/2007 zo dňa 01.12.2015 priznané znalečné vo výške 639,30 eura, ktoré bolo vyplatené z rozpočtových prostriedkov súdu.

38. Podľa Čl. 4 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

39. Podľa Čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

40. Podľa § 253 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana v konaní navrhne vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, súd jej môže uložiť povinnosť zložiť preddavok.

41. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

43. „Štátu patrí náhrada trov, ktoré skutočne vynaložil v súlade s v danom čase platnou procesnou normou, ustanovením § 148 OSP, podľa ktorej mu ex lege vznikol nárok na ich náhradu, a to napriek tomu, že nová procesná úprava CSP analogické ustanovenie neobsahuje. Aplikáciou základného princípu uvedeného v čl. 4 ods. 2 CSP s použitím ustanovenia § 253 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP je možné štátu náhradu trov konania voči neúspešnej strane sporu priznať aj za právnej úpravy Civilného sporového poriadku.“ (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 4Obo/3/2018 zo dňa 31.07.2018)

44. Civilný sporový poriadok neobsahuje právnu úpravu trov štátu a nezohľadňuje trovy, ktoré vznikli v konaniach začatých pred jeho účinnosťou. Bolo preto potrebné aplikovať princíp uvedený v Čl. 4 ods. 2 CSP základných princíпов, pretože štátu patrí náhrada trov, ktoré mu reálne vznikli, a ktoré vynaložil v súlade s predchádzajúcou platnou právnou úpravou (§ 148 OSP), ktorá štátu garantovala nárok na ich náhradu. O nároku štátu na náhradu trov konania tak súd rozhodol s poukazom na Čl. 4 CSP a keďže v danom prípade ich nebolo možné priznať v pomere podľa § 255 ods. 1 CSP, súd štátu priznal náhradu trov voči stranám sporu v pomere, v akom niesli zodpovednosť na zavinení zastavenia konania, teda voči žalobcovi v rozsahu 63,69 % a voči žalovanému v rozsahu 36,31 %. O výškach náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP s tým, že zároveň zohľadní stranami sporu zložené preddavky spojené so znaleckým dokazovaním.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie

považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).